Enderrock | Mireia Vives | Actualitzat el 17/06/2020 a les 10:30

Una bona quarantena

La cantant de Llíria Mireia Vives fa un retrat crític del confinament i de la situació en què deixa els treballadors culturals

Mireia Vives | Juan Miguel Morales

Un dia més a la Vila del Pingüí. Fa trenta-sis dies que vàrem entrar en estat d'alarma. Un mes i escaig (sembla un any!) convivint amb una pandèmia que canviarà les nostres vides per sempre. Hem acabat acostumant-nos, d'una manera desconcertant, a estar confinats a casa. Treure el fem, passejar el gos o eixir al balcó a aplaudir (19.58 h) ha esdevingut la nostra dosi d'aire pur diària. Hem passat de sentir-nos com un innocent Jim Carrey a *El show de Truman* (on són les càmeres?) a taral·lejar la cançó "I got you babe" interpretada per **Cher** i **Bono** a *El dia de la marmota*. #PradeForBillMurray.

Hem esgotat les existències de paper higiènic (estupidesa humana), de farina de força (ansietat sense límits), estem fent més esport que mai (ens tornarem vigorèctics), hem col·lapsat les xarxes de mems (alguns són boníssims, he de reconèixer-ho), més d'un i més d'una heu fet un **Britney Spears** amb el vostre cabell (que us he vist!), però... Què més ens queda per fer? Macramé? ASMR amb mascaretes i guants de làtex? No esteu una mica cansats de tot plegat? Personalment i depenent del dia em surt una arrugueta més al front o a la comissura dels llavis. *Sonrisas y lágrimas*. Si plou, perquè plou. Si fa sol, perquè fa sol. Així em passen les jornades d'un confinament sense fi, entre un ventall al·lucinant d'estats d'ànim de manual i un tall d'activitats que em semblen cada cop més absurdes.

I pense, ara que la gent que vivim de la música i la cultura ens hem quedat sense feina fins no-sabem-quan, tenim tot el temps del món. Uou! Ens dona per a poder fer, almenys, dos discos,

escriure tres poemaris, programar sis festivals i vint concerts! (ah, no, programar no). Ho sent, enginyeres de llum, de so; fotògrafs, *runners*, sales de concerts i auditoris, mànagers, *backliners*, periodistes, segells... Però, tst!, no us preocupeu. Ara que tenim tant de temps i, a més, no generem res, podem llegir. Tenim temps per a llegir molt (si tens fills, no tant), però segur que quatre o sis llibres cauen. Podeu revisitar sèries i pel·lícules que heu fet, escoltar eixos discos que no sabeu quan veuran la llum. Jo què sé. D'una idea pot nàixer-ne una altra. Sí, això és. Ah, també podem fer concerts...

Video: https://www.youtube.com/watch?v=XAcN4nX8Sew
Els músics que sobrevivim de la música podem fer concerts per les xarxes tota l'estona i fer dues entrevistes per l'Insta al dia (entre l'una i l'altra s'acaba de fornejar el pa). Tot açò molt gratis. Recordeu, gratis. Però és que fem molta falta. No us n'oblideu. Som necessaris i barats i alegrem la vida a la gent i, a més, és molt bo per a la salut mental i tenim un compromís i un ministre de Cultura que no vetlla per la cultura i que, una cosa us dic, si voleu fem una vaga i ja està. Però recordeu, després de la vaga (48 hores) seguireu sense feina. Jo us ho recorde. Si sou autònomes ho tindreu molt malament, però si sou assalariades també, jo només us avise. Ni una ajudeta. Que allò que fins ara era precari encara ho serà més. I jo, sense fer ni una cançó ni mitja! Doncs mira, no puc. Estic cap a dins. Meditant. Aprenent de la Natura.

En l'entretant, la vida continua i la mort s'emporta els nostres majors, el sistema sanitari es col·lapsa mentre deixen fer als militars, i la diferència entre classes és cada vegada més evident. Doncs, disculpeu-me, però jo no puc més amb el "Resistiré". La de *royalties* que es deu estar embutxacant el **Dúo Dinámico**.